

foreliggende Erklæringer om denne Sag, der ere blevne overgivne Udvalget til fortrolig Benyttelse, utvivlsomt maa siges at indeholde en stærk og bestemt Fraraaden af (— for Kirkens og i hvert Fald for Folkets Skyld —) nu at gaa til Indførelsen af tvungent borgerligt Ægteskab.

Ændringsforslaget, der stilles af foranævnte Flertal samt *J. Pedersen*, tilsigter at give Lovforslaget en Affattelse, hvorefter dets § 1 giver Folkekirkens Medlemmer fuld Frihed til (uden den nu nødvendige Udtrædelse af Folkekirken) at vælge mellem borgerligt og kirkeligt Ægteskab, en Frihed, som ogsaa gælder anerkendte Trossamfunds Medlemmer; dets § 2 giver Præsterne en Frihed til at vægre sig ved at foretage Vielser, der af religiøse Grunde stride mod deres Samvittighed, hvilken Frihed dog er begrænset af deres Biskops Afgørelse, hvortil Forbilledet findes i Regeringslovforslagets § 20. Ændringsforslagets § 3 tilsigter ligeledes at give Præsterne Frihed over for Krav om kirkelig Indvielse af borgerligt stiftede Ægteskaber, medens § 4 fritager dem for Forpligtelse til gejstlig Mægling i Tilfælde af Skilsmisse, naar Ægteskabet hverken er kirkelig stiftet eller indviet.

Det vil saaledes ses, at den ny Affattelse af Lovforslaget, som Ændringsforslaget foreslaar, søger at give Frihed til alle Sider, Frihed saavel for Menighederne som for deres Præster, en Frihed, der kun har den Begrænsning, enhver fornuftig Frihed maa have. Flertallet mener ikke, at en Løsning for al Fremtid af Ægteskabsspørgsmaalet hermed skulde være naaet, men det tror, at dets Forslag vil kunne hjælpe ud over de Vanskeligheder og de Mangler, der klæbe ved den nu bestaaende Ægteskabslovgivning, og da disse Vanskeligheder paa en betænkelig Maade synes i Nutiden at ville gøre sig mere og mere gældende og kunne føre til de beklageligste Konsekvenser, nærer Flertallet ingen Tvivl om, at en Ordning som den af det foreslaaede vil blive modtagen med Taknemmelighed af alle dem, der

dels alt have følt og dels kunne komme til at føle de trykkende Ulemper ved den bestaaende Tilstand, samt endelig ikke mindst af de mange af Folkekirkens Medlemmer, der med Ængstelse og dyb Betyrning have øjnet en nærliggende Fare for Ægteskabets høje etiske Betydning, naar dets Stiftelse ved et Tvangsbud forvandlede til en simpel borgerlig Akt.

Flertallet stoler derfor paa, at dets nedenstaaende Ændringsforslag vil møde Velvillie og hensynsfuld Overvejelse fra de vedkommende Ministres Side og en overvejende Tilslutning fra Tingets.

Et *Mindretal* (S. Jensen, Sørensen-Egaa og Vestergaard-Gjøttrup) kan hverken tiltræde Flertallets Ændringsforslag eller billige dets Begrundelse deraf.

Efter Mindretallets Mening vil dette Forslag — hvis det bliver Lov — nemlig ikke paa en tilfredsstillende Maade kunne raade Bod paa de Vanskeligheder eller afværge de Bryderier, som Udvalget er enigt om, at den nuværende Ordning af Ægteskabs Indgaaelse og dets Stilling til Kirken og Staten i visse Tilfælde undertiden giver Anledning til, og Mindretallet kan lige saa lidt tillægge de indkomne Adresser mod Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab en saa stor Betydning, som Flertallet synes at gøre, at det af den Grund skulde slutte sig til Flertallets Forslag.

Endnu mindre kan dog Mindretallet erkende Berettigelsen af de Betænkeligheder, som Flertallet synes at nære ved Tanken om Indførelsen af almindelig borgerligt Ægteskab, da Mindretallet nemlig tværtimod vedblivende nærer den Overbevisning, at netop denne Ordning af Ægteskabs Indgaaelse i høj Grad vil bidrage til at højne Ægteskabet i Befolkningens Bevidsthed, fordi der derved gengives det dets i historisk Henseende ældgamle, sande og rette Stilling baade til Borgersamfundet